Quelle: https://manuscripta.at/?ID=236
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

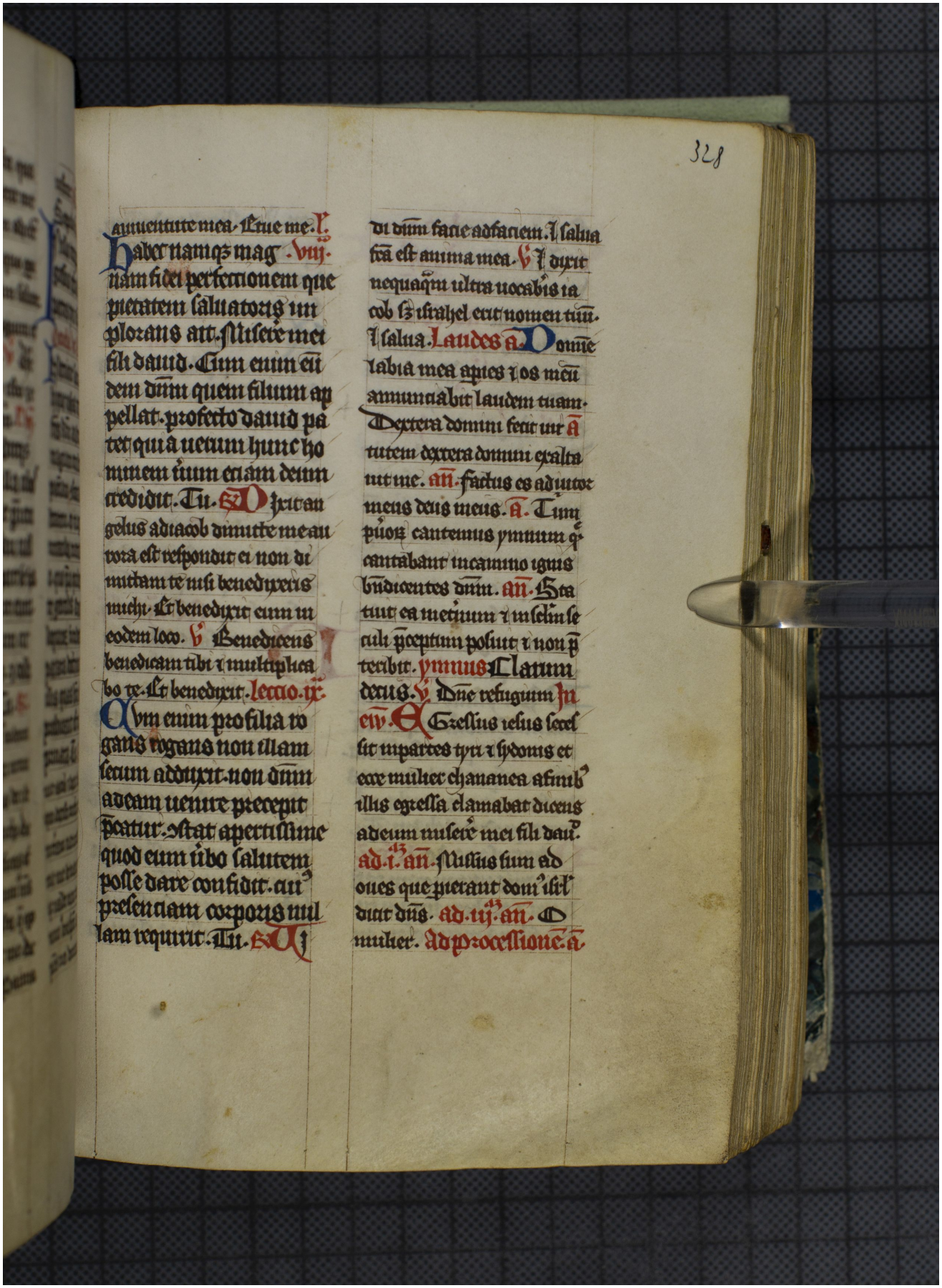

328

ammentare mea. Erue me. ℣.
Habet namq; mag. vnj.
nam fidei perfectionem que
pietatem saluatoris im
plorans ait. Miserere mei
fili dauid. Cum enim ei
dem dnm quem filium ap
pellat. profecto dauid pa
tet quia uerum hunc ho
minem esse etiam deum
credidit. Tu. ℟ Iacob an
gelus ad iacob dimitte me au
tem ait respondit ei non di
mittam te nisi benedixeris
mihi. Et benedixit eum in
eodem loco. ℣ Benedicens
benedicam tibi et multiplica
bo te. Et benedixit. Lectio. iv.
Cum enim pro filia to
tanus rogans non illam
secum adduxit. non dnm
adeam uenire precepit
potuit. Stat apertissime
quod eum ibo salutem
posse dare confidit. au
presentiam corporis nul
lam requirit. Tu. ℟ Ci
di dnm facie ad faciem. Et salua
ta est anima mea. ℣ Et dixit
nequaquam ultra uocabis ia
cob sed israhel erit nomen tuum.
Et salua. Laudes. a. Domine
labia mea aperies et os meum
annunciabit laudem tuam.
Dextera domini fecit mihi a
tutem dextera domini exalta
uit me. an. Factus es adiutor
meus deus meus. a. Tunc
puoi cantemus ymnum q̃
cantabant in camino ignis
benedicentes dnm. an. Sta
tuit ea in eternum et in sem sec
uli preceptum posuit et non p̃
teribit. ymnus. Clarum
decus. ℣ Dne refugium fu
isti. ℟ Egressus iesus secus
fit in partes tyri et sydonis et
ecce mulier chananea a finib̃
illis egressa clamabat dicens
ad eum miserere mei fili dauid.
ad. i. an. Multus tum ad
oues que pierant domus isrl
diuat dns. ad. iij. an. O
mulier. ad processionem a.